

Komentář k evangelium: Aby měli v sobě plnost mé radosti

Evangelium a komentář k 7.
neděli velikonoční: Nejsvětější
Trojice volá všechny bez
výjimky, aby se podíleli na její
lásce. Pán nás žádá, abychom
žili lásku ke všem, protože je
plodem jeho kříže. Pohrdat
bratrem, nechat se unášet
pýchou vlastních lidských
úspěchů, znamená odmítat to,
co pro nás Kristus vykonal.

11.05.2024

Evangelium (Jan 17, 11-19)

Už nejsem na světě, ale oni jsou na světě; a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my. Dokud jsem byl s nimi, já jsem je zachovával ve tvém jménu, které jsi mi dal.

Chránil jsem je a nikdo z nich nezahynul kromě toho, který propadl záhubě, aby se naplnilo Písmo. Nyní jdu k tobě, ale toto mluvím *ještě* ve světě, aby měli v sobě plnost mé radosti. Dal jsem jim tvé slovo. Svět k nim pojal nenávist, protože nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa.

Neprosím, abys je ze světa vzal, ale abys je zachránil od Zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa.

Posvěť je v pravdě; tvé slovo je pravda. Jako jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. A pro

ně se zasvěcuji, aby i oni byli posvěceni v pravdě.

Komentář

Dnes nasloucháme pokračování včerejšího úryvku: je to vznešený okamžik kněžské modlitby, v níž Ježíš doširoka otevírá dveře svého Srdce a naprosto bezprecedentním způsobem zjevuje hluboké spojení mezi sebou a Otcem.

Ale jakkoli je toto zjevení vznešené, jde ještě dál: Trojice chce vyzvat všechny bez výjimky, aby se podíleli na stejné lásce.

Tato Pánova slova obsažená v dnešních verších jsou šokující: „aby byli jedno jako my“. Jednota, která mezi apoštoly vzniká z lásky, musí být odrazem trojiční lásky.

Když se to žije dobře, důsledky nejsou o nic menší. Zítra si přečteme pokračování tohoto úryvku a

najdeme klíč k jeho výkladu: „ať jsou i oni v nás, aby svět uvěřil, že jsi mě poslal“ (Jan 17, 21). Jednota mezi apoštoly je podmínkou toho, aby svět uvěřil v Krista. A nejde jen o vnější důvěryhodnost a zvýšení věrohodnosti poselství: Kristus přišel dát svůj život „za rozptýlené Boží děti“ (J 11, 52). Což znamená, že Pán prolil svou krev, aby nás spojil, aby nás znovu sjednotil, aby už nebylo rozdělení.

Proto je tak důležitá láska mezi otci a syny, mezi manželi, bratry, kolegy, přáteli. Pán nás žádá, abychom žili lásku ke všem, protože je to chutné ovoce jeho kříže. Pohrdat bratrem, nechat se v lidských vztazích strhnout pýchou, znamená nechat se připravit o to, co pro nás Kristus získal.

To je důvod, proč svatý Jan, který nám ve svém evangeliu předal tato Ježíšova slova, může s přesvědčením

prohlásit: „Kdo totiž nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí“ (1 Jan 4, 20).

Neznamená to, že musíme mít ke každému stejnou míru sympatií. Znamená to, že Pán od nás očekává, že mu dovolíme, aby osvětlil každý náš vztah a vazbu. Takovou zkušenost měl svatý Josemaría, který nás učí, že „milovat jako křesťan znamená chtít milovat, rozhodnout se v Kristu hledat dobro duší bez jakéhokoli rozlišování“ (Přátelé Boží, č. 231). Proto „miluješ-li Pána, nenajde se tvor, který by nenašel místo v tvém srdci“ (Křížová cesta, 8. zastavení, 5).

Luis Miguel Bravo Álvarez

Luis Miguel Bravo Álvarez

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-aby-meli-v-sobe-
plnost-me-radosti/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-aby-meli-v-sobe-plnost-me-radosti/) (16.08.2025)